

Západ slunce Léta Páně	-	-	-	-	42
Sonet o smutném ránu	-	-	-	-	44
Bezesné noci	-	-	-	-	45
Stín dávné doby	-	-	-	-	46
Šla duše moje	-	-	-	-	47
Krise	-	-	-	-	48
Bylo to takto:	-	-	-	-	49
Improvisace na motiv z pohádky	-	-	-	-	50
Zapomenutá stráž	-	-	-	-	51
Ballada z r. 1896 na látku ctihodně starou	-	-	-	-	52
Nálada	-	-	-	-	54
Scéna	-	-	-	-	55
Delikátní motiv	-	-	-	-	56
21. X. 1896	-	-	-	-	57
31. X. 1896	-	-	-	-	58
Jdem'	-	-	-	-	59
Meditace	-	-	-	-	60
Smuteční verše	-	-	-	-	61
Na melodii neznámé písně	-	-	-	-	62
Ironická ballada	-	-	-	-	63
Sentimentální ballada	-	-	-	-	64
Jdu říší strnulou	-	-	-	-	65
Na nedopsané drama	-	-	-	-	66
16. I. 1897	-	-	-	-	67
Vzpomínáš?!	-	-	-	-	68
Habemus papam . . .	-	-	-	-	69
Dobře ti rozumím	-	-	-	-	70
Usque ad ultima	-	-	-	-	71
Praedestinace	-	-	-	-	72
Ballada o fatu vzpoury duše.	-	-	-	-	73
<i>Z období „A porta inferi“</i>					
Na několik stránek fysiky	-	-	-	-	77
Motiv vypůjčený ze starého Lesebuchu	-	-	-	-	78
Píseň, když duše usnula . . .	-	-	-	-	80
Panu Jaroslavu Vrchlickému	-	-	-	-	81

Síla života 1897-1898

Jdou chlady nocí, jdou chlady dní	-	-	85
Zlomil jsem hůl nad sebou samým	-	-	86
Z polí se to temně kouří	-	-	87
Sešli se. Noc již. Pozdní chvíle	-	-	88
Dnes mi to pověděly květiny	-	-	89
Ah, jak je smutný bledý markrabí	-	-	90
Dláždění deštěm se lesklo	-	-	91
V komoře rezaví po něm už zbraně	-	-	93
Tož vše už dal bych bez hlesu a rád	-	-	95
Plíží se večery, plíží se teskna . . .	-	-	96
Už unavena schoulila se touha	-	-	97
A vše je mdlé, a není naděje	-	-	98
Měl jsem rudý karafiát	-	-	99
Jak vítr vane	-	-	100
Poplašně zvoní ve vsi ještě zvon	-	-	102
Jsou všechny formy rozbity	-	-	103
Kdes za horami leží boží svět	-	-	104
Noc, noc mdle kolébá slaboučký den	-	-	106
Už pátý měsíc obléhali jsme	-	-	107
Mých neuposlechli jste rozkazů	-	-	108
Dnes slunce žhne . . . až bolí z toho oči	-	-	109
Má Paní, nejkrasší, již celý kosmos chová	-	-	110
Když touhu svou jsem hodil psům	-	-	111
Smutnější vítr v smutnější les váł	-	-	112
Vy, pane blouzníku, žár máte v očích svých	-	-	113
A klidno vše a uspán kraj	-	-	114
Vždy časně ráno smutna vstanu	-	-	115
Mí služebníci, ti mně nevěří	-	-	117
A přišla zas a byla trochu mdlou	-	-	118
Včera jsme brali Boha nadarmo	-	-	120
<i>Z období „Síly života“</i>			
Fragmenty básně „Venus Libitina“	-	-	123
Píseň o očích, které neviděly	-	-	129

Dopoledne v prosinci	-	-	-	-	130
Smuteční	-	-	-	-	131
Z českých písní. I. Těch planých stromů prosté koruny					134
II. Už jenom zřídka cítí revolt hnutí					135
III. Noc se dlouží, srdce těžší					136
Dvě improvisace. I. Až zaplane to slunce po třetí					137
II. Až ztuhlé tělo uzřís na cestě					138
Vše padlo v mračna	-	-	-	-	139
Staré verše	-	-	-	-	140
Ballada	-	-	-	-	141
* * * S tou cudnou romancí — že ano, lze se smát					142

Marnosti 1897-1900

Dedikace Jiřímu Karáskovi	-	-	-	-	147
I. Odboj lilii	-	-	-	-	149
II. I navštívil jsem dobré mládí	-	-	-	-	150
III. Já nevím, jak se jmenoval ten mnich	-	-	-	-	151
IV. Dnes nevyzval ji věru ani k tanci	-	-	-	-	152
V. Let šestnáct bylo jí. A neumřela	-	-	-	-	153
VI. To jednoduché: Spolu půjdeme	-	-	-	-	154
VII. Hroby mají svoje práva	-	-	-	-	155
VIII. Zavřeny nyní všechay cesty vyšší	-	-	-	-	156
IX. Je škoda dnů. Je škoda života	-	-	-	-	157
X. Na nebi měsíc chladně svítí	-	-	-	-	158
XI. Oh neďvej se, prosím na mne	-	-	-	-	160
XII. Je ještě čas a všechno může růsti	-	-	-	-	161
XIII. Vystřízlivělý jarní proud	-	-	-	-	162
XIV. Ballada renaissanční	-	-	-	-	163
XV. Svůj celý smutek nelze nikdy říci	-	-	-	-	165
XVI. Já nevím, jaká ke mně bude zem'	-	-	-	-	166
XVII. A chceš-li, můžeš srdce zvolna jíst	-	-	-	-	167
XVIII. Den smutný byl, já ještě smutnější	-	-	-	-	168
XIX. A klasy vstávají a klasy rostou	-	-	-	-	169
XX. Až v hloubi duše zaslechl jsem vzdech	-	-	-	-	170

XXI. Úsměvy naše rozteskněly - - -	171
XXII. V dny přišed smutné, oddal jsem se smíchu	172
XXIII. Vše smysl má, co těší, zabolí - -	173
XXIV. „Mně stesklo se po máku červeném!“ -	174
XXV. A slunce ztratilo požáry své - -	178
XXVI. Žárné slunce, vyschla všechna tráva -	179
XXVII. Jak starý galejník v románu romantika -	181
XXVIII. A stromy měly zlato na korunce -	182
XXIX. Moře se bouří, moře se pění - -	184
XXX. Na pravo na levo svoboden - -	185
XXXI. Do mrazu květy vykvetly - -	186
XXXII. Česká ukolébavka - - -	188
XXXIII. Ty monology jsou mi známy - -	190
XXXIV. Žijícím budiž lehký život - -	191
XXXV. A lidé chodí klidně okolo - -	192
XXXVI. Země Chelčického, 14 . . . - -	193
XXXVII. Z legendy staré — a přec mladistvé -	195
Prometheus - - - - -	196
Písně z Montblancu I. - - - - -	200
II. - - - - -	203
III. - - - - -	204
IV. - - - - -	205
V. - - - - -	206
VI. - - - - -	211

Z období „Marností“.

Nade mnou bůh, ne však ve mně . . . - -	215
Nestačí role - - - - -	216
Balladický motiv - - - - -	217
Nad zlými dny . . . - - - - -	218
Intermezzo - - - - -	219
Apostrofa - - - - -	220
Smutek Hanswursta - - - - -	221
Nepokojná noc - - - - -	222
* * * Chladný hlas . . . chladný, jak těch, kdož spí v hrobě - - - - -	223

Terciny	-	-	-	-	-	224
Smutek sofisty	-	-	-	-	-	225
Smutek Jidáše	-	-	-	-	-	226
Epigram	-	-	-	-	-	227
Píseň na moři	-	-	-	-	-	228
Má paní, Fortuna	-	-	-	-	-	229
Poslední píseň z Montblancu	-	-	-	-	-	230
Sen prosince 1901	-	-	-	-	-	231